

ana vlad/treburu mărunte

Copyright © 2021 Ana Vlad

Toate drepturile rezervate.

Coperta: Ana Vlad

Desenul de pe coperta 4: Ioana Rămureanu

Ilustrații interior: vectorfair.com și vecteezy.com

*Mulțumesc grupului Ficțiuni Reale
pentru inspirație.*

Dorian Pîrvu

Agentul secret Dorian Pîrvu privea pe fereastră cu privirea tăioasă a unuia care văzuse multe și cu gândul brăzdat de flash-uri din misiunile imposibile la care luase parte, pe care le dusesese la bun sfârșit și din care scăpase nevătămat, mai dur și mai tenace de fiecare dată. Agentul secret Dorian Pîrvu aștepta următoarea misiune cu aerul unuia care nu poate trăi fără adrenalină. Agentul secret Dorian Pîrvu fu trezit din visare de colegul lui, agentul de pază Gianni Bond: hai, Doriane, la o bere.

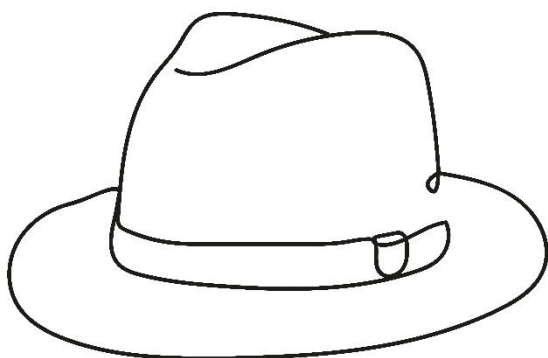
În spatele dulapului e o ușă

De-a ce vrei să ne jucăm azi? Narnia. Iar? Da, e jocul meu preferat, dar de data asta vreau să întoarcem dulapul invers, cu usa lângă perete. De ce? Că așa e în carte, intri în dulap și ieși pe partea cealaltă, în Narnia. Cred că aici am gresit, că nu am avut pe unde ieși. Știi, eu vreau acolo de-adevăratelea și cred că dacă întoarcem dulapul, o să meargă. Bine, fie, dar o să ne omoare maică-ta. Nu-i nimic, mai bine ea decât boala. Hai, pune-mă în dulap și întoarce-l, poate de data asta reușesc.

Am venit să te cablez

Bună, am venit să te cablez. Avea aripile ciufulite și bocancii murdari. E noroi mult acolo, la voi? S-a murdărit locul curat cu verdeață? L-am întrebat sarcastic. Nu vrei să știi, mi-a răspuns, toată noaptea ne-am chinat cu unu', nu voia cablu, zicea că e ateu. Și, sus-jos, ne-am cam murdărit și eu, și sefu'. A mers și sefu'? m-am mirat. Da, uneori se implică personal și, la cât e de frumos, de mare și de drept, oamenii cedează. Dumnezeuule, am murmurat. Da, el. Gata, te-am cablat, mi-a zâmbit.

ana vlad/treburi mărunte

Tatuaj

Omenirea s-a autodistrus la scurt timp după ce un om de știință a inventat o tehnologie prin care oamenilor le apărea tatuat pe piele, într-un moment oarecare al vieții lor – studiile nu au ajuns până acolo încât să se afle legătura – numele unicei iubiri adevărate. Nici nu se putea altfel, căci odată ce au aflat că nu sunt pe locul întâi, oamenii au cerut upgradarea tehnologiei și tatuarea listei actualizate până la iubirea curentă. Nimănui nu i-a convenit să fie pe locul cinci, opt, cincizeci.

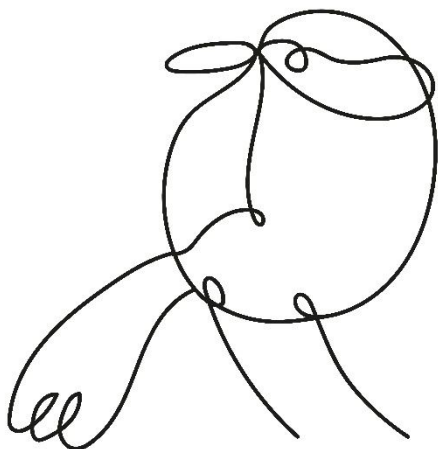
Voyeur

Totul a început într-o seară, cu mulți ani în urmă, când, abătându-se de la drumul lui obisnuit, printr-o fereastră, a văzut-o pe ea. De atunci, drumul lui a fost mereu pe acolo, urmărindu-i viața prin acea fereastră, dar negăsind niciodată curajul să facă mai mult, precum un Florentino Ariza căruia a sperat să îi semene măcar la sfârșit. Dar sfârșitul a venit pe neașteptate după ce, într-o noapte, a visat-o întrebându-l: dacă ai avea curajul să îmi vorbești, să mă cunoști, m-ai mai iubi la fel?

Orient Express

Ștefan deschise geamul și trase din țigară. De pe sine, zgomotul trenului se cățăra în vagon și acoperi glasul femeii, care vorbește în continuare, afișând grimasă după grimasă, ca un ecran de cinema, pe care rulează un film mut și dezolant, apoi tăcu. Trenul. Femeia continuă să vorbească. Cuvintele se rostogoleau din gura ei de-a valma, umplând vagonul în care era, gara în care oprise trenul, universul. Ștefan își stinse țigara și, aruncând o ultimă privire compătimitoare consortului femeii, iese.

ana vlad/treburi mărunte

Născută pe 32 mai

Cel mai faimos gangster din lume nu a fost Al Capone sau Lucky Luciano, ci Eva Ionescu și nu ai auzit de ea, pentru că nu există. Legenda spune că Eva a emigrat în America în 1918 și a cerut schimbarea numelui în Eve Johnson și a datei nașterii în 32 mai. Autoritățile nu au fost de acord, susținând că 1 iunie is just fine, astfel că a urmat un proces în care ea a demonstrat că după 31 urmează 32. În 1936, când a fost prinsă, a dovedit instanței că 32 mai just doesn't exist, prin urmare, nici ea.

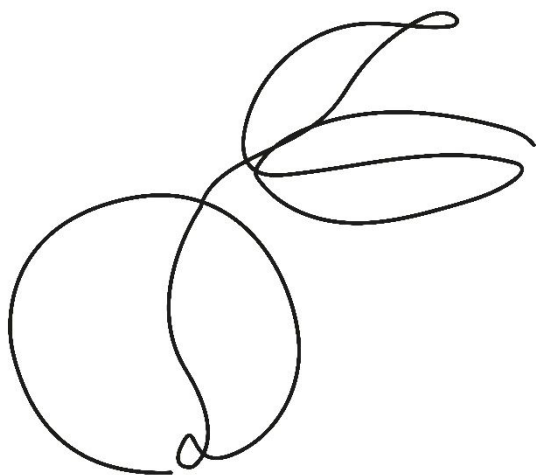
Aftershave

Dimineața, mult după ce pleca, unda parfumată rămânea în urma lui ca o promisiune. Noaptea, mult după ce adormeam, unda parfumată mi se strecura prin păr și îmi soptea cuvinte pe care doar le simțeam. Uneori, unda parfumată trecea prin hol, însoțită de-o umbră, și-atunci mă repezeam afară din camera mea doar ca să o găsesc, fără umbră, în fața vrunei uși pe care nu aveam voie să o deschid. Într-o zi, a dispărut de tot. Doar eu am continuat să-i spun tata și să nu știu dacă a existat cu-adevărat.

Surpriza

Se apropie, îmi aterne un vâl peste ochi și se retrage în colțul camerei, așteptând. Lângă mine, copilul pe care nu l-am înțeles niciodată plânge ușor. E tata acolo, îmi spune, nu-ți fie frică. Când eram tineri, eu și tatăl ei am luat-o de la orfelinat. Te iubesc, îmi spune. Sunt obosită, abia respir. Din colțul camerei, umbra neagră vine spre mine. Știu, șoptesc și-mi dau duhul. Eu nu știu să spun te iubesc, dar sper să găsească toate bilețelele pe care am scris asta în fiecare an, de ziua ei.

ana vlad/treburu mărunte

Un bilet pentru Alaska

Vindea flori de gheață culese de pe geamuri pe o tarabă, în piața de peste. Oamenii se opreau, admirau florile și plăteau cu zâmbete. În scurt timp, a adunat zâmbete cât să-si ia, cum visa, o tarabă de sticlă pe care să își crească singură florile. Când el s-a oprit la taraba ei și a răsplătit-o cu cel mai frumos zâmbet, ea a lăsat în urmă tot și a plecat. Și-a luat o tarabă mare într-o piață de flori, dar n-a mai primit niciun zâmbet. Acum, cel mai mare vis al ei e un bilet înapoi, spre Alaska.

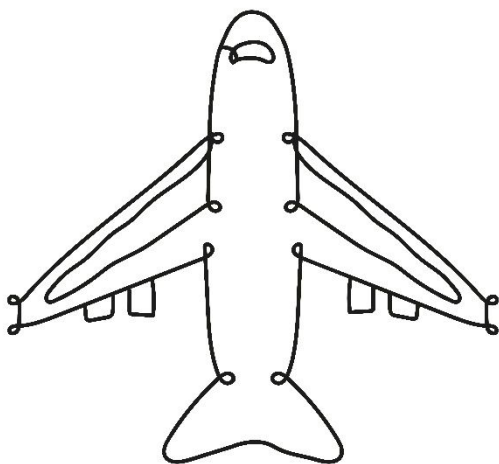
Alaska

Sunt Alaska și tot ce ating
îngheață. După ce m-a născut, mama
s-a mutat în Africa și s-a angajat la
un hotline. Mi-a lăsat un bilet.
Relațiile mele sunt reci. Merg des la
mall și pierd vremea la raionul de
congelate. E singura mea șansă să
întâlnesc pe cineva, dar nimeni nu stă
prea mult. Se muncesc un timp să-mi
străpungă inima de gheață, apoi
pleacă. Singurătatea nu mă sperie, dar
uneori mi-e dor de mama. Atunci sun
la linia fierbinte, aștept să răspundă și
îchid. Mi-e teamă să nu mă topesc.

Aparatul foto cu opțiuni misterioase

Într-o zi, a apărut de nu știu unde un om cu un aparat de fotografiat și s-a apucat să facă poze prin sat. A pozat casa din deal și casa din vale, podul de peste râu și pe Valerică, nebunul satului, crâșma cu beșivii ei, cimitirul și biserica veche, pe popă și pe primar. Când s-a oprit la poarta noastră, mama i-a spus să plece cu blestemăția aia până nu vine tata, dar omul a râs și ne-a aliniat pe toți într-o poză. E singura poză de când eram copil. E singura dată când am văzut-o pe mama râzând.

ana vlad/treburi mărunte

Un priveghi de neuitat

Bine ați venit, vorbiți mai tare, nu vă prea aud, ah, vreți să știți cum s-a întâmplat. Păi, era ceva timp de când eram predispusă la amenzi de circulație. Nu luasem, încă, nici una, nici când am trecut prin loc nepermis și masina poliției a oprit câțiva metri mai încolo, nici când am trecut strada pe roșu și masina poliției și-a pornit, indignată, girofarurile. Dar era clar, mă urmărea, așa că a treia oară când am traversat aiurea și masina poliției a dat peste mine, am scăpat de amendă murind.

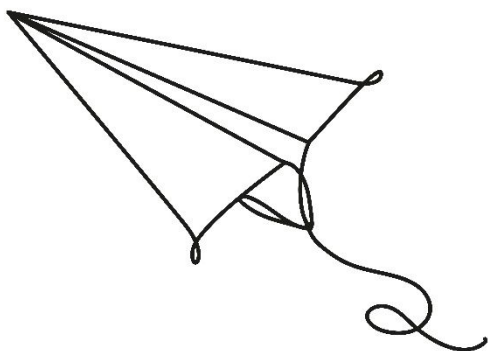
Dragostea trece prin stomac

Și trece, și trece. Nu se oprește niciodată. Nu poți să spui, vreodată, că ai stomacul plin de dragoste. Și nici nu ai vrea, ți s-ar apleca. În stomac rămâne, după ea, un gol. Simbolul dragostei ar trebui să fie, fără îndoială, forma unui stomac. Un stomac pe jumătate plin, pe jumătate gol. Sau invers. Poate un stomac sceptic, pentru agnostici. Iar eu nu ar trebui să fiu trimis în curul gol, cu arcul și săgețile în spinare, să împart dragoste, când stomacul meu este la fel de gol ca al tuturor.

Cupidon vs. Barza

Făcuse chifteluțe în formă de inimioare, perisoare în formă de trandafiri, sărmăluțe în formă de sărmăluțe și fursecuri în formă de îngerasi și se puse pe așteptat. Avea emoții mari și din când în când desuruba dopul sticlei de votcă, trăgea adânc în plămâni mirosul de alcool, lua o gură de suc de roșii și asta parcă o mai linistea. Spre dimineață, oboșită, strânse de pe pervaz bucatele, luă câteva gâturi de votcă, miroși sucul de roșii și trase concluzia: nicio diferență între Barză și Cupidon.

ana vlad/treburu mărunte

Nu trebuia să mă teleportez aici

Pluteam prin univers, într-o capsulă mică, înconjurat de butoane de toate culorile. Am apăsat pe cel roșu, pentru că nu aveam voie. Imediat, m-am trezit într-un loc întunecat, în care bătea ceva ca o inimă. Niste voci se auzeau vag, ca prin vis. Uneori, se auzea ceva ca un cântec și se simțea ceva ca o mângâiere. Am stat acolo un timp, apoi cineva m-a tras afară. O lumină albă mi-a inundat ochii și am urlat. Niste ochi albaștri m-au privit nedumeriți. Tu erai? Îmi pare rău, nu pot să te păstrez.

Penultimul om de pe Pământ

De o parte și de alta a holului, scaune. De-a lungul pereților, uși. Pe scaune, femei cu priviri grave asteptă. La intervale regulate ușile se deschid, rostogolesc în liniștea holului câte un nume și se închid la loc. Neliniștea crește, așteptarea apăsă, speranța se risipește cu fiecare deschidere de ușă. Când timpul devine abstract, liniștea este străpunsă de bubuituri mici și năvalnice. Femeile tresar, se ridică în scaune, se privesc: sunt salvate. Una de-a lor poartă în pânțece o nouă viață.

19

Am ajuns pe acoperis, m-am urcat pe parapet și m-am uitat în jos. Farurile mașinilor păreau roiuri de licurici, oamenii abia se zăreau. Eram mulțumită, eram deja la a patra tentativă, era obositor și enervant să tot ratez. Am început să număr, aveam să mă arunc la 47. Număram rar, îmi plăceau preludiile lungi. Când am ajuns la 19, usa ce dădea pe acoperis s-a deschis, cineva a năvălit în fugă, a sărit pe parapet, m-a prins de mână și vraja s-a rupt. 19 nu e un număr la care să vrei să faci ceva.

ana vlad/treburu mărunte

Superputere

Inexist. De dimineața până seara și de seara până dimineața. Discontinuu, dar consistent. Inexist pe stradă, pe trotuarul proaspăt plouat, la birou, printre hârtiile pe care le mânuiesc cu dexteritate, la cofetărie, în timp ce îmi cumpăr un choux à la crème. De fapt, exist foarte puțin și doar pentru o mână de oameni. Noaptea nu exist nici măcar pentru mine. Am ajuns să mă pricep atât de bine la asta, că atunci când mă vede cineva, mă sperii. Uneori, inexist ani în sir. Așa ai reușit să mă uiți.

Salut, toată lumea. Mă numesc
Johnny și sunt

albastru. Nu, nu sunt trist. Este adevărat că nu sunt nici vesel, tocmai mi-am pierdut timpul. Nu, nu știu unde. Dacă as ști, n-ar fi pierdut. Dar sunt convins că o să-l gădesc mâine dimineață stând degeaba. Cum spuneam, sunt albastru și trebuie să fac ceva în privința asta. Am o vârstă și două tablouri în alb, ce asteaptă să fie pictate. Nu, nu sunt pictor, dar trăiesc cu unul care ar trebui să mă ia din borcanul în care mă ține, să mă înmoaie în albastru și să-mi spună: hai, Johnny, să pictăm.

Am rămas încuiați aici peste noapte

Coboram rar, mă asiguram că e liniste și abia apoi mă uitam înăuntru. Uneori urla și se izbea de pereți, iar când mă privea era ca și cum îmi sorbea sufletul. De obicei era întuneric și frig acolo, dar atunci am găsit lumina aprinsă și focul făcut. Întinse-se pe jos un pled moale. Mi-a făcut semn să mă asez și mi-a turnat cafea proaspătă. În spatele meu, usa s-a închis. M-am repezit într-acolo. Era încuiată. Mi-a zâmbit. Cât de rău poate fi să stai o noapte aici, cu mine? Doar sunt conștiința ta.

ana vlad/treburu mărunte

În timpul liber, sunt detectiv particular

Am 8 ani și visul meu e să mă fac detectiv. Am deja tot ce-mi trebuie: un set pentru amprente de la mama, un binoclu de la bunica, un aparat foto de la tata. Cercetez, iau amprente, fotografiez. Am deja o arhivă de dovezi: poze cu mâncarea arsă de mama, amprentele bunicii pe lucrurile mamei, poze cu bunicul fumând trabucurile tatei, poze cu mama și fratele tatei în dormitor, amprentele pisicii lângă platoul cu peste. Acum abia aștept să mă fac mare, că am rămas doar cu mama și mă cam plictisesc.

Celelalte porunci

Ne mutăm împreună într-o joi
și ne luăm o pereche de păsări colibri.
Luăm și o colivie, să avem pe ce să le
scriem numele, dar le lăsăm libere
prin casă. Eu îmi pun tobele în balcon,
tu îți pui cărțile în sufragerie. Usa
dintre balcon și sufragerie o lăsăm
mereu deschisă. Mâncăm în pat.
Dormim pe jos. Războiul tău de țesut
visuri și telescopul meu de ajuns pe
Lună le punem în bucătărie. Ne luăm
și trupurile, să avem în ce să ne punem
inimile când vin musafiri; în rest, le
lăsăm libere prin casă.

Estetică

Pe cine căutați? Aici e morga. Ah, nu, aici trebuia să fie altceva. Posibil, domnișoară, dar e doar morga. Și cu ce vă ocupați, dacă nu sunt indiscretă? Nu vă îngrijorați, nu indiscreția vă caracterizează. Ne ocupăm cu morți. Omorâți oameni? Nu, domnișoară, de treaba asta se ocupă altcineva. Noi doar facem constatări. Și ce constatați, mă rog? Nu trebuie să vă rugați și nici să vă uitați peste umărul meu înapoi. Dar e clar, mințiți, domnișoara întinsă pe masă are cei mai frumoși sâni din lume.

ana vlad/treburu mărunte

Tura de noapte

M-am îndrăgostit de tine-ntr-o noapte. Stăteai întinsă-n iarbă și râdeai. Luna era cât roata carului, albă, clară. Părea că e acolo special să-ți lumineze chipul printre ramurile copacului sub care stăteai, să se joace cu umbrele nopții pe pielea ta. Te-am părăsit o mie de nopți mai târziu. Stăteai întinsă-n iarbă și plângeai. Luna era cât roata carului, albă, clară. Părea că e acolo special să-mi lumineze trupul sfârtecat printre obuzele care cădeau, să se joace cu umbrele morții pe pielea mea.

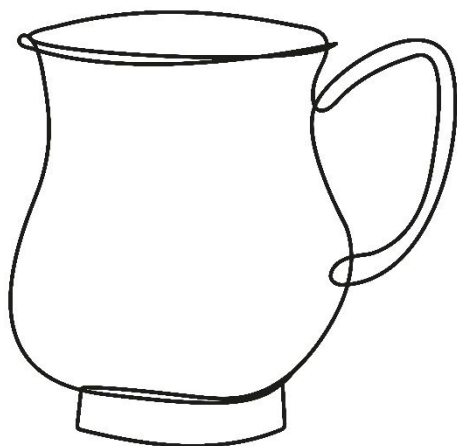
Listă de cumpărături

Pâine, ulei de măsline, miere, ouă, morcovi, brânză, roșii, mere, hârtie igienică, mâncare pentru pisici, 5 caiete dictando, 3 caiete de matematică, creion mecanic, trusă de geometrie, bloc de desen, acuarele. N-am mai purtat haina asta de când cel mic era la școală. Cel mare se mutase cu iubita lui. Câțiva ani și am rămas doar noi doi și pâine, ulei de măsline, morcovi, brânză, roșii, mere, hârtie igienică, mâncare pentru pisici. Acum sunt doar eu: pâine, hârtie igienică, mâncare pentru pisici.

Fobie

Își pune cerceii, își ia haina, poșeta, umbra și iese. Usa se închide în urma ei. Palmele îi transpiră, pulsul îi se accelerează. Pe stradă, oamenii roiesc grăbiți, mașinile trec în viteză, girofaruri albastre se învârtesc, sirene țipă, claxoane, râsete, voci, un câine alb se oprește la picioarele ei, inima îi bubuie, umbra îi se împulzeste în suflet, asfaltul se topește sub ea. Încearcă să respire, se smulge cu ultimele puteri, împinge usa și intră. Măine, își spune în timp ce își scoate cerceii.

ana vlad/treburi mărunte

Prima zi în rai/iad

Mă târăsc prin transee, încerc să mă ridic, mă împiedic de ceva, îmi dau seama că e un om, mă uit mai bine și văd că e mort. Inamicul e aproape, îi simțim răsuflarea. Lângă noi bubuie un obuz și zburăm toți în aer, împrăștiți în mii de bucățele. Îmi revin repede, mă pipăi și constat cu mirare că sunt întreg. Cerul e plin de foc. Mă ridic și văd o armată de îngeri încăierată cu o armată de draci. Mă uit după cameră, o găsesc, e întreagă. O pornesc și filmez. Iubesc să fiu corespondent de război.

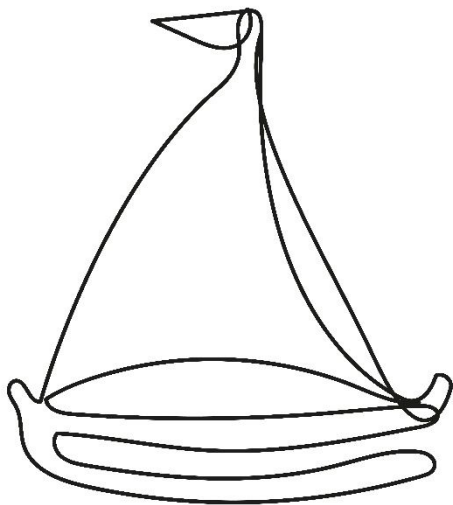
Vizită

Bunicul avea capul plin de alcool și sufletul plin de deziluzii: rochia de mireasă a bunicii nu ascundea chiar ceea ce își imaginase el, vorbele dulci se transformaseră în bici și-l sfichiuiau neconținut, asternuturile putreziseră. Bunica avea mintea limpede și sufletul încuiat într-un sertar, să nu se păteze. Îl hrănea pe bunicul cu propriile deziluzii, pe care le găsea împrăstiate prin casă, le aduna și i le băga înapoi pe gât. Avea câteva și cu ea de fiecare dată când veneau la noi în vizită.

13

13 copii eram la bloc și încă suntem cei mai buni prieteni, 13 nasturi am la jacheta norocoasă cu care am trecut prin facultate fără nicio restanță, 13 e ziua când l-am cunoscut pe el, 13 e ziua în care s-a născut ea, al 13-lea job m-a împlinit profesional, 13 ani sunt de când ne-am căsătorit și încă ne iubim ca-n prima zi, 13 e azi, ziua în care e programat bypass-ul, șapte oameni, cu tot cu mine, în blocul operator, fuck, 13, 12, 11, 10, noooooăăăăăă. 13 îngeri mă așteaptă la capătul drumului.

ana vlad/treburu mărunte

Răufăcătorii

Îi auzi certându-se până noaptea, târziu. Când se trezi, dimineată, văzu la ușă o valiză. Ce era de făcut nu putea să facă singur. Fugi înapoi în cameră și îi trezi pe gemeni. Vă înscrieți în banda mea de răufăcători? i-a întrebat în timp ce căuta febril în lada cu jucării. Da, se bucură unul, da' ce fac răufăcătorii? Răufăcătorii fură prăjituri și ciocolată, îl lămurii celălalt. O să facem și asta, le spuse scoțând victorios o sfoară groasă din maldărul de jucării, dar mai întâi o legăm pe mami.

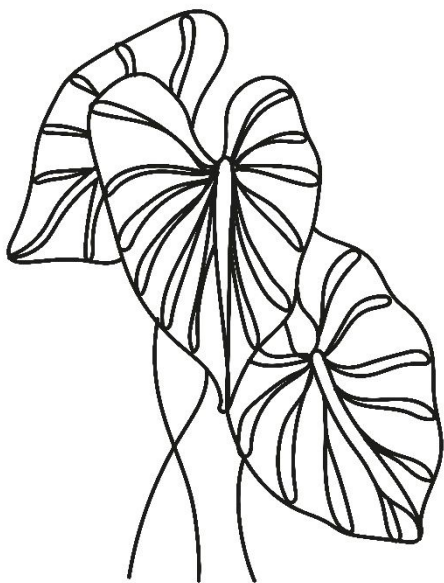
Loterie

M-au racolat la piață, luasem niste ardei să fac ardei umpluți, preferații lui Gicu, să mai uite că tot pierdea la loto. Era frig, lăsasem pijamaua flausată pe sub haine. M-au suit într-o mașină și au zis: suntem de la Asociația Chilingiu Sofli și avem nevoie de oameni noi. Le-am făcut ardei umpluți și i-am convins să mă lase până-acasă, să-i spun lui Gicu că-s înscrisă la ei. L-am găsit îngropat în bilete de loto. M-a privit încruntat și mi-a zis: cine n-are noroc în dragoste, are noroc la bani.

Combinăția perfectă

După felul în care ne priveam, mi-am dat seama că n-o să fie nimic între noi. Nimic bun. Dimineața, a plecat fără să mă trezească. Mi-a lăsat micul dejun pe masă și un bilet de troleu, pe care își scrisese adresa. Seara, sunam la o ușă dintr-un cartier necunoscut. Nimic bun nu s-a întâmplat în acea noapte. Ceva dulce începuse să mi se strecoare în suflet. Dimineața, am plecat fără să îl trezesc. Nu i-am lăsat nimic pe masă, stia unde să mă găsească. Seara, suna la ușă. Dimineața, n-a mai plecat.

ana vlad/treburu mărunte

Mi-am deschis muzeu

Dinții strâmbi, părul, forma mâinilor, gropița din obrazul stâng, zâmbetul, forma ochilor, fruntea, inima grea, toate sunt ale ei. Mi le-a lăsat grămadă și a plecat. Știu că n-a vrut și de atunci fac tot ce pot să mă (re)găsească. Le port la vedere, ca pe niște exponate prețioase, zâmbesc cu zâmbetul ei, privesc cu ochii ei, mă încrunt cu fruntea ei. Am lipit chiar și poze pe stâlpi, pe copaci, pe usile scârilor de bloc, să mă recunoască dacă mă vede. Cum am expus inima grea, veți întreba. Iată.

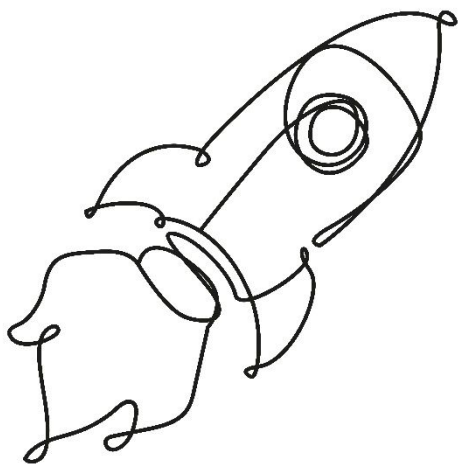
Martea, joia și duminica

Martea, vorbeau cu fiul lor cel mare. Ce faci, esti bine? întrebau. Crescuse frumos. Nu vă faceți griji, le spunea, sunt bine. Dar dorul? Ce facem cu dorul? Răzvim noi cumva, zâmbea el. Ochii i se luminau când zâmbea. Răzvim. Joia, vorbeau cu fiul lor cel mic. Povesteau mult. Râdeau. Vă iubesc, mi-e tare dor de voi, de-abia vă mai țin minte chipurile, spunea. Plângeau. Trecuse atâta timp de când au plecat. Răzvim. Duminica, își închipuiau că încă au trupuri și se plimbau, de mână, printre stele.

Paranormal

Îmi place să trăiesc periculos:
mă trezesc târziu, nu mă spăl pe dinți,
nu mă pieptăn, dau pe gât un litru de
lapte rece, mănânc trei ardei iuți,
întârzii la școală, scriu porcării pe
tablă și nu-mi fac niciodată temele,
mă cațăr în copaci, sparg becurile,
dărâam lucrurile, trântesc usile, sperii
pisica, dau drumul la televizor
noaptea. Numai când plânge mama nu
stiu ce să fac, doar stau în fața ei și
strig cât mă țin puterile: sunt
iiiiiiiiiiiiiiiiici. Dar ea se uită prin
mine și plânge mai tare.

ana vlad/treburu mărunte

Teambuilding

Noi suntem Asociația Ucigasilor Profesioniști Killing You Softly. Echipa noastră, formată din cei mai buni ucigasi profesioniști din lume, este cea mai diversă echipă formată vreodată. Avem gospodine și pensionari, sahisti și nimfomane, bătrânele cumsecade și savanți renumiți, pictori și actori celebri, ba avem chiar și câțiva contabili. Deși nu lucrăm în echipă, suntem o echipă. Se vede asta la fiecare teambuilding pe care îl organizăm și la care, din spirit de echipă, nu vine niciodată nimeni.

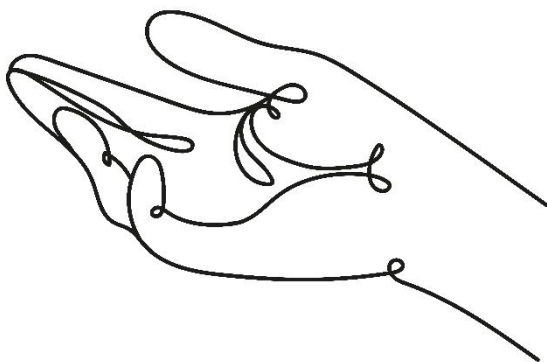
15 minute de celebritate

Un sfert de oră până la momentul pe care îl aștept de-o viață. Mi-am ales cu grijă hainele și machiajul. O grămadă de reporteri și cameramani roiesc, se pregătesc. În jurul lor s-a strâns lume, multă lume. E forfotă și toate astea pentru mine. Zece minute. Trag aer în piept și mă urc pe postament. Inima îmi bubuie de emoție. N-am primit niciodată atâta atenție. Cinci minute. Toată lumea e cu ochii pe mine. Pompierii termină de umflat perna pneumatică. Deschid brațele, închid ochii și cad în gol.

Adam

Încercând să aibă un fiu, Adam și Eva au avut o mie de fiice. Supărat, Adam le-a alungat, iar fiicele Evei au împânzit Pământul. Văzând acestea, Dumnezeu le-a adunat și s-a apucat să modeleze din lut alți o mie de Adami, pe care mai apoi i-a aruncat pe Pământ și le-a poruncit să-și găsească Evele. Adamii au colindat Pământul în lung și în lat, dar Evele erau de negăsit. Dumnezeu, în măreția lui, se zdruncina de râs: atunci când a făcut cei o mie de Adami, le-a pus în loc de o coastă, câte o Evă.

ana vlad/treburu mărunte

Eva

Un întuneric gros învăluia Pământul. Dumnezeu încerca să facă lumină, dar cum nu prea se pricepea, întunericul continua să învăluie Pământul. Adam bâjbâia, căutându-și coasta ruptă într-o puternică izbitură de-un pom din grădină. Tot bâjbâind, dădu de ceva moale și plăcut la atingere. Asta nu e coasta mea, murmură el. Ba da, răspunse o voce, sunt coasta ta, Eva. Vrei un măr? Da, sunt lihnit, spuse Adam muscând cu poftă. Atunci se făcu lumină. În capul lor, căci Dumnezeu încă mai muncea la a lui.

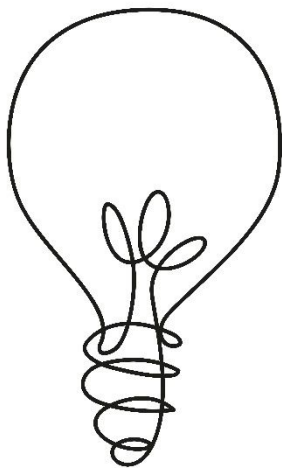
Altcineva

Eva iese în micul balcon fără să trântescă nimic. Se mai răcorise după ce spărsese toate farfuriile din casă. În fața blocului, Adam își aduna lucrurile pe care nebuna i le aruncase pe geam. Amore, când termini, vii sus, da? Plec la mama, bombăni el, îmbufnat. Ha, ha, ha, ha, ha, pleci la mama, se maimuțări ea. Și unde, mă rog, e mama asta de care nu am auzit până acum? Adam rămase descumpănit. Din cer se auzi un țipăt de durere: Dumnezeu își smulse o coastă și îi făcu din ea, lui Adam, o mamă.

Doamna în roșu

La noi în sat, seara, venea Doamna în roșu și fura copiii care nu dormeau. Îmi era atât de teamă de ea, că am continuat să adorm la ora regulamentară până târziu, la liceu. S-a întâmplat, totuși, ca într-o seară camera noastră de internat să fie plină de liceeni petrecăreți. Am stat cu inima-n gât până după ora fatidică, apoi am invitat-o la dans pe fata care-mi plăcea. M-am trezit câteva minute mai târziu, cu capul în poala ei. Ai lesinat chiar la refren, mi-a spus, Lady in Red e preferata mea.

ana vlad/treburi mărunte

OZN

A aterizat un OZN la mine-n curte si m-a-nghițit cu tot cu casă. Acum trăiesc în burta lui. Nu mai e nimeni aici. E cald si pustiu. Și liniste. În casă, toate au rămas la locul lor: becul veiozei, aprins, ochelarii, lângă cartea pe care o citeam, cartea, deschisă la pagina 289, cu fața în jos, pe noptieră, paharul cu apă, spart, pe podea, eu. Uneori, sunt mică si aud glasul mamei, alteori, eu sunt mama si aud râsetele copiilor, când si când, simt mângâierea bărbatului. Efecte speciale. Amintiri.

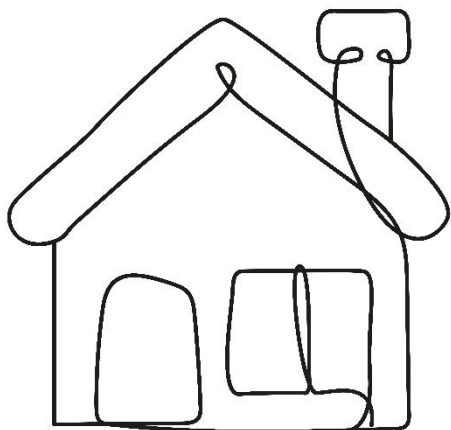
Carnaval

Carnavalul se ține mereu în camera de zi și nu durează mai mult de cincisprezece minute. Toată lumea se aliniază frumos și își compune masca preferată. Avem copilul-tăcere și copilul-zgomot, copilul-lumină și copilul-întuneric, copilul-bucurie și copilul-tristețe, copilul-iarnă și copilul-vară, copilul-sus și copilul-jos, copilul-noapte și copilul-zi, copilul-adevăr și copilul-minciună. Douăzeci și patru de copii. După ce pleacă vizitatorii, își dau măștile jos și rămân doar așa, copii-năzuință.

Am 24 de copii

A spart geamul să vadă dacă poate ieși în caz de incendiu, e corijent la matematică pentru că nu înțelege nimic, a rupt toate florile din grădina scolii ca să vi le aducă dumneavoastră, dă pachetulul cu mâncare copiilor străzii, a mângălit un perete întreg cu ceea ce dumneavoastră spuneți că e o bandă desenată. Sunteți sigură că e doar unul? Da? L-ați certat? L-ați bătut? L-ați amenințat? Nu? Și cum vreți să-l struniți? E un copil-problemă. Nu așa se educă, doamnă, copiii, o să vi se suie-n cap.

ana vlad/treburu mărunte

Văd 5 minute în viitor

Am strâns bani și mi-am luat bilet. Avea să fie cel mai tare lucru văzut vreodată, chiar și pentru doar cinci minute. Mama spunea că n-ai cum să vezi în viitor, sigur e vreun truc ieftin. În ziua cu pricina, m-am înființat la poarta celei mai înalte clădiri din oraș, în vârful căreia montaseră aparatul. Am urcat. În lift, o voce anunța că tot ce vei vedea e real. Când am coborât, le-am spus oamenilor că e doar un truc ieftin. Nu puteam să le spun că viitorul e ceva ce n-ar trebui să vadă nimeni.

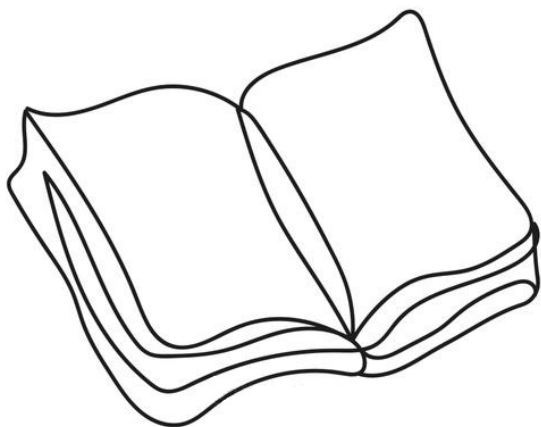
Colecție

Aștept cu orele, uneori trec chiar zile. Azi am cules o interjecție scăpată cu jumătate de glas din ființa-ți imberbă, întoarsă cu spatele. Nici măcar nu-mi era adresată. Nu se compară cu cuvântul pe care mi l-ai spus săptămâna trecută sau cu propoziția de acum o lună, dar tot e ceva. Când te gândești că nu de mult risipeam povesti întregi gândindu-mă aiurea. Nu stiam că va veni vremea în care îți voi vâna sunetele, le voi capta cu aviditate și le voi rula în minte ca pe cea mai frumoasă muzică.

Pantofii roșii

Plecuse la muncă cu noaptea în cap. Copiii îi lăsase în casă, la adăpost. Le lăsase de mâncare și lemne de pus pe foc. Spre seară, când s-a întors, și-a găsit casa în flăcări. Lumea era adunată ca la bâlci. Unii vorbeau de copii, că nu apucaseră să iasă. S-a repezit înăuntru și a început să caute disperată. Au scos-o pe jumătate sufocată. N-a găsit decât pantofii roșii pe care îi cumpăraseră fetei pentru balul de absolvire a liceului. Muncea să îi ia și rochie, până în primăvară avea să reușească.

ana vlad/treburu mărunte

Lacul

Fetița privea pe fereastră pădurea de dincolo de lac. Se apropia primăvara, iar ea era nerăbdătoare. În pădure erau toți prietenii ei: vulpea, bufnița, căprioara, cintezele, cărora le va arăta, mândră, pantofii roșii primiți de Crăciun. Când văzu primii ghiocei în grădină, își puse rochița, pantofii și ieși. Era încă frig și podul departe. Plănui să traverseze lacul înghețat, să le arate prietenilor pantofii și să se întoarcă degrabă. Gheața subțire care s-a spart sub greutatea ei nu era-n plan.

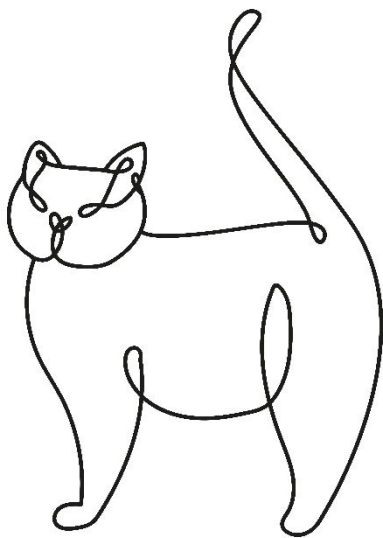
Expoziție

Pantoful roșu cu care a aruncat spre el când i-a spus că o părăsește, s-a înfipt cu tocul cui în perete, lângă tabloul cu ei doi, desenat de ea. El a privit-o uimit, iar ea a ieșit în fugă, plângând, cu celălalt pantof în mână, și nu s-a mai întors. A revăzut-o câțiva ani mai târziu, când i-a vizitat expoziția. Piesa centrală era un tablou cu ei doi, lângă care era înfipt un pantof roșu, cu toc cui. A zâmbit. La fel și ceilalți bărbați din spatele lui. Toți aveau acasă câte un perete asemănător.

Pod

Era doar un urs de plus, dar fetița îl iubea. Lui îi spunea toate secretele, cu el împărțea mazărea și celelalte alimente verzi, cu el se juca de-a doctorița și de-a haiducii. Când l-a scos din râu, nu mai respira. Alunecase pe malul abrupt deși îi spusese de o mie de ori să aibă grijă. Dar stia ce are de făcut. Își suflecă mânecile și începu să apese ritmic locul unde ar fi trebuit să aibă inima. Când simți zvâcnirea în podul palmei, fetița închise pumnul, luă ursul în brațe și porni spre casă.

ana vlad/treburu mărunte

La Căminul Cultural

Totul a început când pe zidul Căminului Cultural a apărut scris cu vopsea roșie: TRIST DAR ADEVĂRAT. Babele au dus mâna la gură, copiii au râs, bărbații au dat cu var. O săptămână mai târziu, când DUMNEZEU A DAT GREȘ, babele și-au făcut cruci, copiii au râs, bărbații au dat cu var. După NIMIC ALTCEVA NU CONTEAZĂ, NEIERTATUL și INTRĂ MOȘ ENE, și-au pus la pândă. Spre dimineață, înainte să se apuce de curățenie, cu basmaua pe frunte și căștile pe urechi, tanti Leana înmuia pensula în vopsea. Roșie.

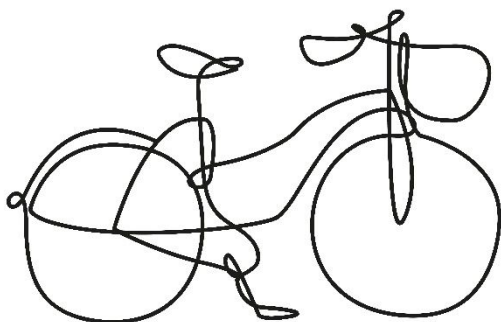
Made in China

Cu nasul cârn, ochii bulbucăți și buzele groase ce par că vor să îmi înghită toată fața, cu părul lung, molâu și nisipiu, cu picioarele ca niște fuse și brațele care atârnă pe lângă mine, cu o valiză de haine multicolore și cu prietenii mei: un unicorn fără corn, un polițist fără caschetă și încă ceva despre care nu ne-am dat seama niciodată ce este, am debarcat, fericiți, pe coasta Chinei. Acasă. Peste doar câteva zile vom fi un minunat set de pahare de sampanie din plastic reciclat. High life.

Vama Veche

Le-am șoptit de sub talpa goală,
din palma întinsă și în urechea surdă,
nimicul ce rămâne în urma valurilor
duse și au răs. M-au aruncat în cort,
printre himere, nisip și cocoloase de
iubire și m-au luat acasă. Am stat un
timp pierdută printre asternuturi, ca o
ancoră. Uneori mă găseau, mă puneau
sub talpa goală, în palma întinsă ori
la urechea surdă și mă ascultau. Când
am rămas fără secrete, m-au pus în
cutia cu amintiri, pe raftul de sus.
Apoi, pentru că amintirile, toate,
dureau, m-au uitat.

ana vlad/treburu mărunte

487 de ani mai târziu

Spune-mi o poveste. E târziu, trebuie să dormi. Te rog, una scurtă, stii tu care. Dar ți-am spus-o de o mie de ori. O dată și gata. Bine, hai: a fost odată ca niciodată – mami, ce e lumina asta? Mami. Unde esti? Mami. Mami. Sunt aici. Ce bine, m-am speriat, spune mai departe – o planetă pe care trăiau mulți oameni. I se spunea Planeta albastră. Într-o zi, un meteorit a spulberat-o în miliarde de bucățele. De atunci, oamenii plutesc pe bucățica lor, prin – mami, ce e lumina asta? Mami. Unde esti?

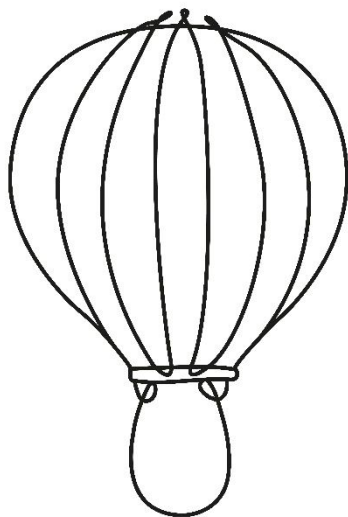
Telecomanda

Ce face butonul ăsta? Îți transformă garsoniera confort doi în vilă cu piscină. Și ăsta? Îți pune în pat femeia visurilor tale. Pe Aurora? Aurora, nevastă-mea? Da, e femeia ideală, visez la ea de când ai fost plecat o lună, în delegație, cu invențiile tale. Ne-am iubit ca descreierații. Am plănuit să fugim împreună, dar te-ai întors și ea s-a răzgândit. De atunci, mă tot gândesc cum să-ți fac felul. Nu vreau să fiu sadic, esti, totuși, fratele meu. Ce face butonul ăsta? Te face să spui adevărul.

Pescărușul

În piept avea un pescăruș flămând care se hrănea cu bucăți din inima lui, iar în cap, o cameră goală, încuiată cu cheia. Avusese ghinion, atâta tot. Așa îi spusese bunica, apoi se rezemase de casă, se ținuse cu mâna de inimă și murise. Pesemne că pescărușul fugise din inima lui în inima bunicii și o mâncase toată. El a rămas cu cei patru frați ai lui, pe care îi număra seara. Se temea că pescărușul le va mânca și lor inima și încerca să îl țină mereu sătul. Așa a terminat-o, într-o zi, pe-a lui.

ana vlad/treburu mărunte

Unde duc aceste scări?

Casa e veche, nu a mai locuit nimeni în ea de atunci. Scările duc sus, în fosta cameră a mamei. Acolo locuiește acum fantoma ei. O văd deseori stând pe un scaun, la fereastră și pieptănându-și părul lung și mătășos. Își piaptănă părul și cântă un cântec de jale. Când termină, se ridică, ia o lamă pe care o ține ascunsă într-un sertar și si-o trece ușor peste albastrul venelor de la încheietura mâinii stângi. As vrea să o salvez, dar viața se scurge din ea mult înainte ca eu să exist cu-adevărat.

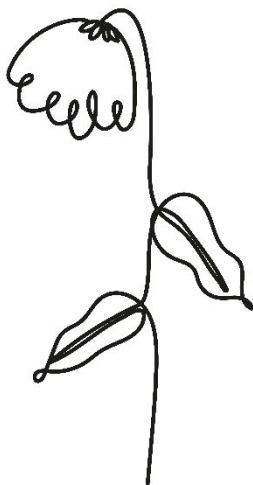
Scurt metraj

De-a lungul căii ferate, macii izbucniră în văpăi roșii. Pășea printre ei cuprinsă de un infinit sentiment de drum predestinat. Era un miraj. Locomotiva urlă întâi scurt. Își ridică ochii și privi monstrul drept în față. Se miră că imensitatea cu roți de fier ce înghițea cu viteză sinele, nu zdrobea macii delicați, apoi păși în afara liniei. Părul îi flutură negru în urma curentului de aer, în timp ce urletul prelung al locomotivei amuți purtat de sunetul sacadat al roților. Macii tremurau, vii.

Cele trei obiecte

Îmi pun jartiera albastră, îmi netezesc rochia imaculată și pășesc pe culoarul dintre scaune. Simt cum privirile lor scormonitoare pătrund prin de voalul care îmi acoperă fața. Șusotesc. Când le-am spus că vrem să facem pasul acesta, s-au împotrivit. El are bani și eu nu, el e scolar și eu nu. Pentru ei, iubirea nu înseamnă nimic. Iubitul meu mă așteaptă emoționat în fața altarului. Asta e tot ce contează. Putea măcar să se bărbierească, aud. Merg înainte. Șusotelile lor răutăcioase nu mă ating.

ana vlad/treburi mărunte

Invenții care au salvat lumea

Am făcut focul, spuse veselă. Imediat o să se încălzească, hai, veniți lângă mine, așa, acum frecați-vă mâinile una de alta. Simțiți? Se încălzește. Cei mici o priveau încrezători. Simțeau deja cum căldura urcă dinspre tălpi, trece prin genunchi, prin buric, ba chiar și pe la subțiori și se asază în obraji. Cel mai mic își scoase căciula, mijlociul se deschise la haină, iar cel mare își aruncă cât colo fularul. Se ridică de lângă ei, mulțumită. Acum mai trebuia doar să inventeze ceva de mâncare.

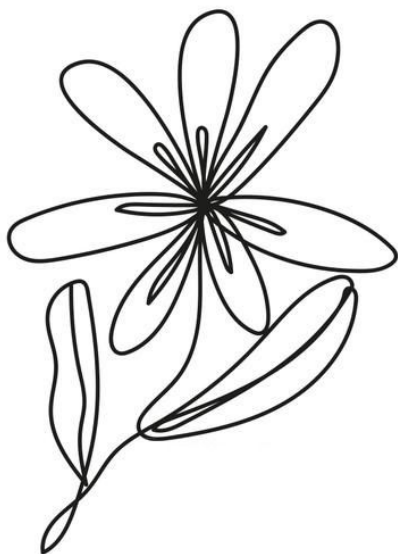
Omul de zăpadă

De când a văzut omul de zăpadă, si-a dorit să fie si el unul. Pe omul de zăpadă-l iubeau copiii, nu-l împingeau pe scări, nu-l strigau în toate felurile. S-a suit în vârful dealului, s-a făcut ghem si s-a dat de-a rostogolul. În vale a ajuns un bulgăre mare si alb. Vântul i-a înfipt crenguțe pe post de mâini, păsările i-au pus mărgelile drept ochi, un copil i-a-ndesat în mijlocul feței un morcov. Gură nu a căpătat, altfel ar fi strigat. L-au găsit primăvara, când s-a topit, într-un pâlc de ghiocci.

Treburile mărunte

Cu o lentoare înnebunitoare, începu să-si scoată lucrurile din poșetă. Un portmoneu de piele verde, un portțigaret de argint, un inel cu chei, un portfard cu maci, dropsuri în ambalaje colorate, un stilou negru, un stick de memorie, un blocnotes cu coperti de piele maro. Apoi își dezgoli încet coapsele, mă privi în ochi și zâmbi. Nu mă părăsi, suspină desfăcându-si picioarele. Cel din urmă, un revolver Smith and Wesson, îl extrase ușor. Ultimul lucru pe care mi-l amintesc e gustul ei afrodisiac.

ana vlad/treburi mărunte

Teoria eșecului

Pe ea am obținut-o făcându-l pe prietenul meu să creadă că cea mai bună opțiune a lui e prietena ei cea urâtă. În relația cu ea, câștig mereu cedând. Vina o face să dea înapoi mai mult decât am visat vreodată. În afaceri, forțez până în punctul în care totul riscă să se prăbusească, făcându-mi rivalii să se retragă în ultimul moment. Nu pierd niciodată, teoria eșecului îmi e străină. Nu o să pierd nici acum. Am un glonț pe țevă și o boală incurabilă a cărei sentință nu am de gând s-o execut.

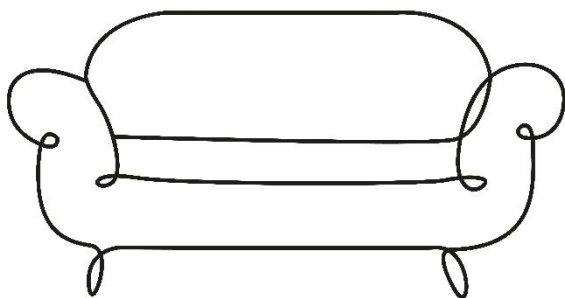
M-am trezit din comă după 20 de ani

Nevoia oamenilor de a fi ascultați nu are limite. Își toarnă cu disperare bucuriile și tristețile, neliniștile și împlinirile, oricui stă să-i asculte, cunoscuți sau necunoscuți, vii sau morți. Așa am ajuns să aflu toate secretele și regretele, iubirile și amăgirile, dorințele și neputințele tuturor prietenilor, rudelor, ba de câteva ori, chiar și pe ale unor străini care m-au vizitat cât timp am fost în comă. Acum, că m-am trezit, mă gândesc să le cer bani. Cât mai costă un secret zilele astea?

Poze de familie

Și-a făcut cont pe rețeaua de socializare într-o seară de sâmbătă, sperând să nu se mai simtă atât de singură. Curând, însă, a început să se simtă și mai singură: toate cunoștințele ei își afisau soții, prietenii, copiii, excursiile, așa că și-a inventat și ea un soț, i-a făcut cont cu poză de profil și poze de familie și a povestit tuturor cât de fericită este. Și-a sters contul de pe rețeaua de socializare într-o miercuri, la prânz, imediat după ce a trimis un mesaj: ia și tu o pâine când vii.

ana vlad/treburu mărunte

Copac

Vei fi un copac strasnic, asteaptă
si-ai să vezi. Mai întâi, vei fi o
frunzulică verde, ce-si va scoate capul,
timidă, din pământul reavăn, apoi te
vei înălța, încet, spre cer. Ramuri noi
îți vor crește si vor înfrunzi, trunchiul
îți va înlemni si se va îngroșa,
anotimpuri, vânturi, ploi îți vor trece
prin crengi. Vei duce o viață bună,
mult mai bună decât cea pe care o ai
acum, ca om, stiu asta, toți clienții mei
sunt mulțumiți. Înghite sămânța asta
cu un pahar mare de apă si hai să te
plantăm.

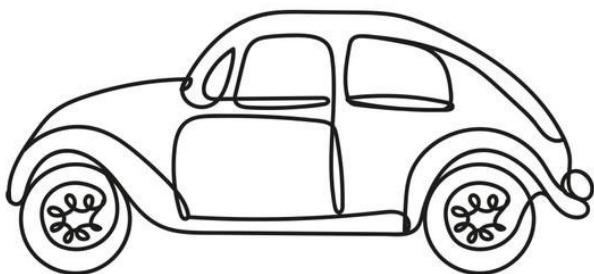
Patinele

Stăteam pe covor și probam niște patine. Vară-mea plângea și spunea că sunt patinele ei, dar unchiul îi tot spunea să tacă. Tata îmi îndesa, încruntat, piciorul în gheata albă. Aș fi vrut să-i spun unchiului că nu vreau patinele, dar îmi era frică. M-am uitat la tata, dar el părea că nu aude nimic. Când a văzut că piciorul era gata să intre, vară-mea s-a agățat de unchiul, implorând. Unchiul a lovit-o peste obraz. I-s mici și ei, a spus tata, înciudat, și a scos gheata care se potrivise perfect.

Love Story

Pune-mi sub limbă o pastilă proaspătă cu gust de clătite cu dulceață de cirese amare și du-te. Mă descurc singură să mășor din priviri întunericul din cameră peste noapte. Nu am nevoie decât de tic-tacul ceasului, să știu cât mai e până la prima rază de lumină de sub ușă. Atunci, o să mă ridic în capul oaselor și o să te strig. Tu o să mă-ntrebi ce vreau, iar eu o să-ți spun că nimic altceva decât pe tine. O să zâmbesti și o să-mi spui că visez și că, poate, am mai rămas niste clătite de-aseară.

ana vlad/treburi mărunte

Cuprins

Dorian Pîrvu.....	5
În spatele dulapului e o ușă.....	6
Am venit să te cablez.....	7
Tatuaj.....	9
Voyeur.....	10
Orient Express.....	11
Născută pe 32 mai.....	13
Aftershave.....	14
Surpriza.....	15
Un bilet pentru Alaska.....	17
Alaska.....	18
Aparatul foto cu opțiuni misterioase	19
Un priveghi de neuitat.....	21
Dragostea trece prin stomac.....	22
Cupidon vs. Barza.....	23
Nu trebuia să mă teleportezi aici.....	25

Penultimul om de pe Pământ.....	26
19.....	27
Superputere.....	29
Salut, toată lumea. Mă numesc Johnny și sunt.....	30
Am rămas încuiați aici peste noapte	31
În timpul liber, sunt detectiv particular	33
Celelalte porunci.....	34
Estetică.....	35
Tura de noapte.....	37
Listă de cumpărături.....	38
Fobie.....	39
Prima zi în rai/iad.....	41
Vizită.....	42
13.....	43
Răufăcătorii.....	45
Loterie.....	46

Combinatia perfecta.....	47
Mi-am deschis muzeu.....	49
Martea, joia si duminica.....	50
Paranormal.....	51
Teambuilding	53
15 minute de celebritate.....	54
Adam.....	55
Eva.....	57
Altcineva.....	58
Doamna în rosu.....	59
OZN.....	61
Carnaval.....	62
Am 24 de copii.....	63
Văd 5 minute în viitor.....	65
Colecție.....	66
Pantofii rosii.....	67
Lacul.....	69
Expoziție.....	70
Pod.....	71

<i>La Căminul Cultural.....</i>	<i>73</i>
<i>Made in China.....</i>	<i>74</i>
<i>Vama Veche.....</i>	<i>75</i>
<i>487 de ani mai târziu.....</i>	<i>77</i>
<i>Telecomanda.....</i>	<i>78</i>
<i>Pescărusul.....</i>	<i>79</i>
<i>Unde duc aceste scări?.....</i>	<i>81</i>
<i>Scurt metraj.....</i>	<i>82</i>
<i>Cele trei obiecte.....</i>	<i>83</i>
<i>Invenții care au salvat lumea.....</i>	<i>85</i>
<i>Omul de zăpadă.....</i>	<i>86</i>
<i>Treburi mărunte.....</i>	<i>87</i>
<i>Teoria esecului.....</i>	<i>89</i>
<i>M-am trezit din comă după 20 de ani.....</i>	<i>90</i>
<i>Poze de familie.....</i>	<i>91</i>
<i>Copac.....</i>	<i>93</i>
<i>Patinele.....</i>	<i>94</i>
<i>Love Story.....</i>	<i>95</i>

